

ในด้านทรัพยากรมนุษย์อินโดนีเซียถือว่าเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในอาเซียนประมาณ 240 ล้านคน ซึ่งการมีประชากรจำนวนมากมหาศาลในประเทศทำให้เกิดความต้องการซื้อภายในประเทศที่สูงมาก จึงเกิดเป็นตลาดขนาดใหญ่ภายในประเทศ และจำนวนประชากรที่มากนี้ ในที่สุดก็จะกลายเป็นแรงงานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ ศักยภาพด้านแรงงานของอินโดนีเซียเกิดขึ้นจากการที่ปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่ยังมีอายุน้อย โดยประชากรมากกว่าร้อยละ 50 มีอายุต่ำกว่า 29 ปี ทำให้มีการคาดการณ์ว่าจำนวนแรงงานในประเทศจะเพิ่มขึ้นทุกปีไม่ต่ำกว่า 2 ล้านคนส่งผลให้อินโดนีเซียเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคอาเซียนที่มีค่าแรงต่ำ และในช่วงปี พ.ศ. 2563-2573 (2020-2030) จะกลายเป็นปีที่มีจำนวนประชากรวัยทำงานเพิ่มขึ้นสูงสุด ในช่วงนี้อินโดนีเซียจึงมีโอกาสจากการมีแรงงานและกำลังการผลิตจำนวนมาก

จากแผนแม่บทพัฒนาเศรษฐกิจอินโดนีเซีย MP3EI

ในส่วนของ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของรัฐบาลอินโดนีเซียที่มีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และต้องการเพิ่มมูลค่าของสินค้า การพัฒนาเทคโนโลยีและการสนับสนุนฝีมือแรงงาน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะขยายภาคอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิม และการรับเอากระบวนการวิทยาการใหม่ ๆ เขามาปรับใช้ในการทำงาน

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงถือว่าเป็นหนึ่งยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศของรัฐบาลอินโดนีเซีย ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคนให้มีการศึกษาในระดับที่สามารถเป็นแรงงานสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของชาติให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายได้

ในปัจจุบันระบบการศึกษาในประเทศอินโดนีเซียไม่ได้สร้างแรงงานที่มีศักยภาพมากพอที่จะเข้าสู่ตลาดโลก อีกทั้งภาคธุรกิจยังขาดแคลนความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงสร้างของธุรกิจ และข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความล่าช้าและความผิดพลาดในการให้ความรู้แก่แรงงานได้

แม้กระทั่งศูนย์กลางการฝึกอบรมของประเทศก็ยังไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนา

เนื่องจากยังมีหน่วยงานส่วนท้องถิ่นอีกมากมายที่ไม่ตระหนักถึงการกำหนดการฝึกอบรมในองค์กรต่าง ๆ

ยิ่งไปกว่านั้นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นยังขาดจิตสำนึกทางการเมือง

และขาดความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับพันธกิจของศูนย์ฝึกอบรม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

MP3EI นอกจากนี้

โครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอินโดนีเซียกำลังขาดแคลนผู้ที่เคยผ่านการอบรมภาคสนาม และผู้ที่มีความพร้อมทางการศึกษาที่จะทำให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจนี้สามารถเกิดขึ้นได้จริง

การขาดทักษะและการให้ความร่วมมือในการวางแผนระหว่างองค์กรถือว่าเป็นปัญหาสำคัญตามที่โฆษกของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกำลังคนและการย้ายถิ่นฐานได้กล่าวในการสัมมนาเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2553

ถึงการวางแผนระยะสั้นและระยะยาวสำหรับทุกภาคส่วนที่จะต้องให้การสนับสนุนและส่งเสริมแผนพัฒนาเศรษฐกิจ MP3EI ในวาระที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับทราบข้อมูลที่แม่นยำและเท่าทันสถานการณ์จากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขา รวมไปถึงการสนับสนุนจากศูนย์กลางการอบรมด้วย

รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาและวัฒนธรรมของประเทศอินโดนีเซียมีความคาดหวังว่าจะสามารถเพิ่มปริมาณนักศึกษาในด้านวิศวกรรมศาสตร์ได้ เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบตัวเลขของนักศึกษาอินโดนีเซียกับกลุ่ม ประเทศ BRIC

อย่างเกาหลีใต้ สิงคโปร์

และประเทศไทยแล้วพบว่าค่อนข้างตำรารัฐบาลอินโดนีเซียจึงตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนนักศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์ถึงห้าเท่าจากเดิมภายในปี พ.ศ. 2568 ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจอย่างเร่งด่วน รวมไปถึงต้องจัดตั้งโรงเรียนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และเตรียมความพร้อมบุคลากรด้านวิชาชีพให้เพียงพอที่จะพัฒนาประสิทธิภาพของนักศึกษาตามที่ได้ตั้งเป้าไว้

อินโดนีเซียเริ่มสร้างคนด้วยการพัฒนาระบบการศึกษาใหม่

ที่กำหนดมาตรฐานการศึกษาให้เด็กและเยาวชนอินโดนีเซียได้รับการศึกษาระดับมาตรฐานโลก

โดยจัดตั้งโรงเรียนมาตรฐานนานาชาติอินโดนีเซีย (Indonesia International Standard School)

โดยได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาทั้งระบบให้เท่ากับมาตรฐานการศึกษาขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาของยุโรป (Organization of Economic Cooperation and Development: OECD)

และให้องค์การรับรองมาตรฐานการศึกษาในรัฐสมาชิก OECD

เขามาประเมินและรับรองมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน RSBI โรงเรียน RSBI

มีมาตรฐานเท่ากับหรือสูงกว่ามาตรฐานของ OECD ซึ่งครูทุกคนต้องสอนด้วยภาษาอังกฤษในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และอาชีพศึกษา และครูใหญ่ทุกคนต้องใช้ภาษาอังกฤษได้ดี

เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายการศึกษาในระดับนานาชาติได้

โดย สำนักงาน ก.พ.